

Cirkus. Baldoni byder på intime numre, der fremkalder klukkende barnelatter, især når klovnen Danilo smadrer tallerkener. Og så bydes der sensationelt på dresserede huskatter.

Kattekipus cirkus

AF LISBETH BONDE

Cirkus Baldoni er efterhånden fuldt professionelt gearret efter den spæde start for ti år siden. Der er et dejligt nærvær i teltet, ikke mindst i kraft af den tvære bugtaler »hr. Baldoni«, en voksenautoritet, der konstant rettesætter den frække løve, Leonardo, mens han introducerer numrene. Parret er blevet fast inventar og samlere gemytterne til et godt grin, især fra de mindste, der nok ved, hvem de vil holde med. Manegen er placeret et stykke over jordhøjde, så vi på første række har den lige foran os, imens vi vipper lidt på stolene på den knoldede græsplæne. Der er ingen savsmuld, for der er stort set ingen dyr i dette mellemstore cirkus, som ledes og ejes af ægteparret Thessa Daniella og René Marvin Mønster alias hr. Baldoni. Førstnævnte er et komisk talent, ser man, da hun taber sine kufferter på vej ind i manegen til stor moro for børnene. Eller også agerer hun den kvindelige dobbeltgænger til klovnen Danilo, som er hendes noget store og kluntede spejlbillede i det vel lange nummer »Det levende spejl«. Til sidst kan Danila, det fjols, ikke nære sig for at give hende et pift Ajax et vist sted, og dermed er han afsløret. Der er i det hele taget mange komiske indslag

hos Baldoni. Aftenen indledes med, at Danilo – iklædt storternet habit og kæmpeklovnesko, som det sig hør og bør for en klovn – forsøger at »dirigere« orkestret, så teltet jubler. Stemningen stiger i næste nummer, da to springende kaskadører, duo Jongeis fra Letland og Danmark, er nær ved at ryge ud over manegekanten, når de skubber hinanden væk fra den stol, som de kæmper om at sidde på. Dette lavkomiske nummer indrammer de mest primitive overlevelsesinstinkter på en djævlblændt måde; de to »hensynsløse« fyre udtænker de mest nedrige måder at slå hinanden i gulvet med deres atletiske gummikroppe. Igen er børnene med på en griner, for en sådan rå primitivisme genkender de fra deres eget liv, hvor den dog som regel ender i pædagogers eller forældres indgriben, men i cirkus er alle uartigheder heldigvis tilladt – eller næsten, for cirkus er en ærbar kulturform. I den komiske ende skal også nævnes et vidunderligt tallerkennummer, udført af Baldoni og Danilo. Sidstnævnte taber konstant den tallerken, som han har ordre om at holde op foran sig for at spytte den kugle ud, som hr. Baldoni sender ind i munden på ham med sin pistol. Man forstår godt, hvorfor Danilo unddrager sig. Den sure Baldoni skoser ham selvfølgelig for at smadre så mange tallerkener. »Du er ikke nogen lille

klovn, du er en stor klovn,« lyder det vredt fra »farmand«. Danilo triumferer barnligt, imens han gentager ordene »kaputski di minutski« for hver ituslæt tallerken, så børnene klukker. Baldoni får ganske vist sin vilje til sidst, men hele manegen flyder i knuste tallerkener.

I den mere fysisk krævende ende af skalaen vil jeg fremhæve Andrei Veronin fra Ukraine, der med høj hat og kjole entrer manegen på sin ethjulede cykel, som han udfører balancenumre på: Han sjipper og laver en baglæns salto – og danser vals med sig selv på hjulet. Også den habile håndstandsartist Miss Martina fra Tyskland, der kan holde balancen på én hånd, selv om kroppen ligner det skæve tårn i Pisa, bør fremhæves. Men, når det gælder tålmodighed, så vinder ungarske Fatima Hörvart guldmedaljen. Hendes nummer »Katten i hatten« kræver en dyrepsykologisk indsats. Fatima, der selv ligner en perserkat med sit store, buskede hår, får kattene til at springe gennem tøndebånd og spadserer graciøst mellem kegler og andet godt. Nogle af kattene nægter som en del af nummeret at samarbejde og hopper i stedet op på assistentens ryg. Det er en bedrift at få katte til at adlyde. Det ved alle (vi) katteejere. Så hatten af for dette kattekipus-cirkusnummer.

Den charmerende, bulgarske trampolinakrobat »Mr. Jumping«, virker førstsom en klovneagtig umulius, men hans klodsethed udspringer af en uovertruffen dygtighed og præcision. Han afslutter da også sit nummer med en dobbelt, baglæns salto. FOTO: CIRKUS BALDONI

I anden afdeling vil jeg fremhæve den charmerende, bulgarske trampolinakrobat »Mr. Jumping«, der først virker som en klovneagtig umulius, men hans klodsethed udspringer, om jeg så må sige, af en uovertruffen dygtighed og præcision. Han afslutter da også sit nummer med en dobbelt, baglæns salto.

Det sidste nummer, »En hornfuld musik«, er aftenens vildeste. Det voksne legebarn, der hele tiden rækker tunge, britten Freddy Anthony, bruger sin specialdesignede bil som båthornsorgel, så salig J.S. Bach må vende sig i graven. Larmen stiger til uanede højder, men det er det rene ingenting i forhold til, da han var 21, erklærer han, altimens teltet koger.

Som det fremgår, er Cirkus Baldonis 10. forestilling fuld af fantasi og godt humør. Artisterne får publikum op på mærkerne. Man får et godt grin eller spærrer øjnene op, især da nogle ganske almindelige huskatter pludselig optræder som diminutive cirkusløver og -tigre. Man kan kun anbefale cirkusglade folk at løse billet til det forholdvis lille cirkus. For dér møder man esensen af cirkus – lige dele løssluppen leg, goگل og drama, så sveden drypper.

Cirkus Baldonis 10 års jubilæumsforestilling. Turnéprogram: www.baldoni.dk